

Pili Yoldi

KAZETARIA

A ze plana!

Iruñeko kultur egoera dugu mintzagai udaberri hasierako lehorre garai hauetan. Adituek diotenez, kultura eskaintza gutxi, desorekatua eta zentralizatua dugu iruindarrok. Azken lau urte hauetan, %30 jaitsi da kultur ekitaldietarako aurrekontua; eskaintza kulturalari dagokionez, Mendillorri, Txantrea edo Arrosadia bezalako auzoak galtzaile ateratzen dira eta –erraz asmatu duzuen bezala, lagunak– euskara da arlo guztien arteko partidarik kaltetuena.

Aurkeztu berri den Iruñeko Bizkortasun Diagnostikoari esker, datu hauek guztiak eta beste hainbeste ezagutu ditugu. Hirian ematen den kultura eskaintza “koordinaziorik gabekoa” da eta “ez da berritzailea”. Gainera, adituen %90ek uste dute Iruñeko Udalak ematen duen eskaintza ez dela “nahikoa”. Horiek adibideak. Egia esan, hau guztia ondorioztatzeko ez dakit holako ikerketa bat beharrezkoa zen. Kultura Plan Estrategikoa deitzen dute eta martxan dago pasa den ekainaz geroztik. 2010eko urrian, Donostiak irabazi zuen 2016ko Kultur Hiriburu Lehiaketan galdu eta gero –Iruñeko Udalak UPN eta Yolanda Barcina buru zituela–, lanari jarraipena emango ziotela hitzeman zuten serio demonio, eta horretarako aipatutako Plan Estrategikoa eratuko zutela, falta gabe.

JOSU SANTESEBAN

Aurrekontua osatu, lana lehian jarri eta KEN izeneko publizitate enpresak eraman zuen, 2011ko abenduan diagnostiko, ondorioak eta plana bera aurkezteko konpromisoarekin. Baina datu falta, denbora gutxi eta parte-hartze eskasa argudiatuz, diagnostikoa besterik ez omen dute epean entregatu; ondoren, UPNk kontratua eten egin du eta Plana bertan behera uztea erabaki. Gaizki hasitakoa –hedabideetan ateratzeko soilik–, gaizki eramana eta bukatu gabeko Plana –deitutako 200 eragiletik, 80k baino ez zuten erantzun–.

Itxura guztien arabera, buruhaustez askatzeko bidea aurkitu du Fermin Alonso Kultura zinegotziak. Ez oso modu elegantean, baina hiritarren babesik ez zuen ekimenaz libratzeko modu bat da.

Total, zer dira gastatutako 30.000 eurotxo horiek? Txanpon txiki bat udalarentzat eta hil ala biziko zenbakia ixteko zorian dagoen ENT bezalako antzerki eskola edo ito larrian dabilen IPES bezalako institutua eta emakumeen liburutegientzat. Iruñean kultura letra larriz egiten urteak daramatzaten bi adibide besterik ez aipatzeagatik.

Ez dakit Plan batek lehorre kultural hau konponduko lukeen... Baina planik gabere, a ze plana gurea! ■

«
Datu falta,
denbora gutxi eta
parte-hartze eskasa
argudiatuz, diagnostikoa
besterik ez omen dute
epean entregatu; ondoren
UPNk kontratua eten
egin du eta Plana bertan
behera uztea erabaki
»

HIRUKO TXIKIAN

Joxemari Ostolaza

dabil langabea beharra eragile, alderdiaren sindikatuaren karta pasaporte, ogibidea xede ate zaintzaileren baten bila. Futbol zelaian kadete mailako partida batean gaude. Belarriz adi, begiz argi ari naiz ondoko lau lagunena entzuten. Zaborra dute ahoan FCC gogoan, atez ateko bilketa mamu. Jendea beharko omen da sistema berrian. Orain arteko atek ez omen dute linboa irekitzen. Ez dute arretaz jarraitzen jokia, ohi ez bezala bakean uzten dituzte jokalariek eta arbitroa. Zein ate jo beharko duten dute arazo. Zeudenak ez daude, dau-denak ez zeuden. Elkar berotuz epelak jaurtitzen ari

Atez ate

dira egoera berriaren aurrean, omen, asmatu ezinik. Ikasi behar omen da birziklatze kontuetan, biltzeaz gain hiritarrak laguntzeko. Bilkurak ba omen daude, baina etxeetako bereizketari buruzkoak soilik. Batek erabakitzen du, FCCko erdi mailako arduradun bati telefonoz kontsultatzea. Urruntzen da eta bat-bi minuturen buruan hurbiltzen da. Ez dago zereginik, euskara jakitea ezinbesteko baldintza omen. Euskararik gabe ez dago ogibiderik. Marmarka hasi dira eta aldentzea erabakitzen dut. Partidaren emaitza jakin nahi dute. Euskaraz eman diet. Ulertu dute. ■

